

STC 148/2015, de 6 de juliol

Garantia d'indemnitat retributiva per a un alliberat sindical en relació amb el complement de productivitat (accés al text de la sentència)

Un empleat de l'Administració, alliberat sindical, **va sol·licitar el cobrament del complement de productivitat del seu lloc de treball**. El jutjat contenciós administratiu va donar-li inicialment la raó, i va reconèixer el dret a la seva percepció en una quantia igual a la de la resta de caps de secció de la unitat administrativa on estava assignat.

Posteriorment, en establir les quantitats a abonar per aquell concepte, **el demandant va concloure que es tractava de 1.866 €, mentre que l'Administració ho va quantificar en 1.296 € en entendre que s'havia de computar la productivitat "ordinària" en els mateixos termes indicats pel recurrent, però en una quantia inferior tant la productivitat "extraordinària" com el "romanent"**. Per al demandant, s'havien de computar les productivitats extraordinàries i romanents mitjans dels caps de secció; per a l'Administració, en canvi, es tindrien en compte les quantitats percebudes per un cap de secció d'idèntic nivell al demandant (el que significava un saldo menor).

Finalment, l'assumpte va arribar fins al TC, que **denega l'empara** sostenint que:

- **El dret de llibertat sindical** (art. 28.1 de la *Constitución*) **comprèn la garantia d'indemnitat retributiva**, que implica el dret del treballador a no experimentar, per raó de la seva afiliació o activitat sindical, cap menyscapte en la seva situació professional o econòmica a l'empresa.
- **Vulnera el dret a la llibertat sindical la denegació de complements retributius salarials amb fonament exclusiu en la condició d'alliberat sindical.**
- **L'absoluta impossibilitat de percebre la productivitat** com a alliberat sindical **no és compatible amb la garantia constitucional d'indemnitat**, que prohibeix el perjudici econòmic del funcionari que es dedica íntegrament a l'activitat sindical en relació amb la retribució del funcionari que desenvolupa efectivament el seu lloc de treball.
- Amb tot, no s'ha vulnerat la llibertat sindical. La sentència que en primera instància va reconèixer el cobrament de la productivitat ho va fer genèricament, si bé **l'Administració implicada diferenciava entre productivitat "ordinària", "extraordinària" i "romanent"**. Respecte d'aquestes dos últimes, les quanties no són iguals per tots els caps de secció.
- Entrar a valorar la quantia exacta de la part no ordinària de la productivitat és una especulació, ja que es tractaria d'un fet possible però incert. **La decisió de l'Administració d'equiparar la quantia a la dels caps de secció del mateix nivell que el demandant es recolza en una dada objectiva i raonable, perquè s'estableix l'equiparació amb l'únic lloc de treball comparable.**

No obstant, **la sentència compta amb un vot particular**, en el qual s'argumenta que s'ha produït efectivament la lesió del dret a la llibertat sindical.